

מיכתבים

קצועי שלהם רק תורם לפקידות הכפופה להם ולא לניטרול, כטענת העולם הזה. אגב, כל סגן מועסק בחצי משרה בלבד. ולבסוף: בניגוד לנאמר בכתבה לא סולק מזכירה-מועצה, לו אמנם הוצעו תפקידים אלטרנטיביים מתפקידו. הוא עוסק בעיקר בענייני עובדים ומי שמשמש כיו"ר ועד עובדים יכול למלא תפקיד זה בהצלחה. עמיקם שפירא, דובר הסועצה המקומית, רמת-השרון

שאלה טובה

על עסק הביש 1954 ("איגרת העו"ד", העולם הזה 12.7.89).
 עורך העולם הזה מגלה לנו, כי המזכירה של ראש אגף-המודיעין של צה"ל בשנת 1954 ירדה לארצות הברית, נישאה לאמריי

לבון וריין (משמאל) מי, בכל זאת, נתן את ההוראה

קאי והיא מוכנה להודות עתה כי זיפה מיס' מרסוויי.

● עורך העולם הזה מגלה לנו, כי ראש אגף-המודיעין של צה"ל בשנת 1954 הוא כיום חבר מועצת-המנהלים של העולם הזה בע"מ וכי הוא שותק.

● ועורך העולם הזה בוודאי גם יודע, כי שרה-ביטחון של 1954, פינחס לבון ורמטכ"ל צה"ל של 1954, משה דיין, שותקים גם כן (מסיבות ברורות).

או, מי, בכל זאת, נתן את ההוראה? עורך וזקקי, תל-אביב

* יושבים ליד דין: דוד כונווין, שרק בלוריתו הלבנה נראית ואז מוכר משרד הביטחון, ש'מעון פרס, חובש מ'שקפי שמש.

העולם הזה

השבועון של ישראל

העורך הראשי: אורי אבנרי
 מנהל: אברהם סיטון
 מנהלת מחלקת-מודיעין:
 רינה מיטלרני

המערכת והמינהל:
 תל-אביב, רחוב גורדון 3
 (ת.ד. 136, מיקוד 61001)
 טלפון: (03) 232262/3/4
 ספקס: (03) 245130 FAX
 המזכיר: העולם הזה בע"מ
 הרפסדה: הדפוס החדש
 הפצה: גר
 תל-אביב, יד הירוצים 7
 טלפון: (03) 377056

המנהל הכללי: דוד גרשנוביץ

בעניינים יבשות

על תוכניותיו הפנים-פוליטיות של יצחק שמיר (המהלך הבא של שמיר, "תשקיף", העולם הזה 12.7.89).

אם שמיר ונסיכיו אכן מתכננים, כתחזית העולם הזה, צעדים שמטרתם הפיכת הליכוד "מתנועה פופוליסטית לתנועה אליטיסטית", ואם הם גם יצליחו בכך, לא אויל דמעה. בכלל לא איכפת לי אם הליכוד יהפוך לתנועה אליטיסטית, כמו ר"צ, למשל, עם חמישה ח"כים. נת שגיא, תל-אביב

שליפה מן השרוול

על ייחודו של אפרים קישון (ח"י כפולים שכאלה", העולם הזה 12.7.89).

קראתי את הכתבה על אפרים קישון והשתי תאיתי לראות לאיזו בירה עמיקתא יכולה רדירות להגיע. העולם הזה דן בכישורן הצץ אחר לדרור, בהומוריסטן שיחיה עוד מאות כשנים בעשרות שפות ומדינות, המשמש באירופה שגריר לגניוס הישראלי בצורה הנערצת ביותר, המטילה הילה של כבוד על כל אחד מאיתנו.

ואם כי אישית אני חולק נחרצות על ריעותיו הפוליטיות של קישון הרי במקביל אני אסיר-תודה לו על שעות רבות של הנאה אינטלקטואלית והומוריסטית שהעניק לי. אני מניח שטראסטי-מוחות של העולם הזה, אפילו היה עמל 1000 שנה, לא היה מצליח לכתוב הומורסקה אחת שקישון שולף משרוולו תוך שתיים.

ולבסוף — אני מכיר את אפרים ומישפח'תו שנים רבות ומעיד אני על טיב היחסים, יחסי האמת, האהבה והכבוד ההדדי שביניהם. וכאשר לבנו — אין לי ספק שלא פשוט להיות צאצא של קישון. גם לילדי פיקאסו היו כעיות.

קופה ללא סיכון

על הצדקת העלאת המחזורים בתיאטרון ישראל (לא מפסיקים לשיר", העולם הזה 12.7.89).

מדוע יצא קצפו של יוסף מונדי על הגה לות התיאטרונים, המעדיפות, כדבריו, "להס" תכן בהעלאת מחזמר, שיעלה מאות אלפי שקלים" במקום להתעסק עם מחזות מורכבים של עשייה תיאטרלית יותר מעמיקה. בינתיים הוכח, כי לא הנהלת הקאמרי ולא הנהלת הבימה הסתכנו בהעלאת המחזורים. להיפך. הן יצאו מכך נכבדות רב (ובקופות מלאות) וייתכן מאוד שרק בזכות הצלחות אלה יכולים התיאטרונים להציג, בכל זאת, והם אכן עושים זאת, מחזות "אינטלקטואליים" לטעמו של מונדי.

יוספה מלמן, תל-אביב

המזל של רמת-השרון

על הצדקת מינויים של סגנים לר"אש מועצה מקומית (ותן אגף, קח וולוו", העולם הזה 14.6.89).

העולם הזה קובל על מינויים פוליטיים כמועצה המקומית רמת-השרון. וכדוגמה ל"מינויים כאלה מביא העולם הזה מינוי שלושה סגנים לראש-המועצה, אפרים חירם (פיחוטקה).

העולם הזה צריך לדעת, כי סגנים לראש הרשות הם תמיד אנשים פוליטיים, המייצגים את המפלגות המרכיבות את הקואליציה. שפר מזלה של רמת-השרון, ששניים מהסגנים מופקדים על נושאים בתחום התמחותם המוקצועית (גר פניני, ראש מינהל-הכספים, הוא רואה-חשבון והד"ר יאיר פולקמן, ראש מינהל-ההנדסה, הוא מהנדס) והניסיון המי

קיא י'י.

עיתונאית זו, ועל כן הגבתי על כולן ב"אין תגובה".

מסע זה מצטרף לעשרות "ידיעות" שדמות על העולם הזה כתורשים האחרונים, החל ב"ידיעה" שמר בוב גוצ'יני מפנטהאוז סנה את העולם הזה וכבר מסר לי צ'ק ביד וכלה בידיעה שיעקב אגמון (בעיתון אחר) או יוסי גינוסר (בעיתון אחר) התמנה כמנכ"ל השבועון, ועוד ועוד.

פירסומים אלה אינם מפריעים לי, ובוודאי לא לתיפקודו של השבועון. אבל הן מעלים בליבי את השאלה הנ"ל. אם כך מרווחים עיתונים מכובדים על נושא שאני מתמצא בו, מה טיב הסיקור שלהם לגבי נושאים שאינני מתמצא בהם?

מקורות מידע

דן בראמזין כתב ממיטת-חוליו כתבה קצרה, שבה תקף את העיתונאים השומרים על "מקורות המידע" שלהם בסוד. לדעתך, הם

מאני אברמסון טיפול נפלא

מועלים בחובתם היסודית, שהיא כלפי הקר רא, ולא כלפי המקור. יש כאן אי-הבנה. חובתו היסודית של העיתונאי — כלפי הציבור, כלפי המישטר הרמוקרטי וכלפי הקורא — היא למסור מידע. מידע זה יכול לבוא לעיתים קרובות רק מפי מקורות, שאינם מוכנים להיחשף. משום-כך החובה כלפי המקור והחובה כלפי הקורא הן היינו הך.

למקור-המידע יכול להיות אינטרס אישי בפירסום, וגם מניעים שליליים כשלעצמם: קינאה, שנאה, התחרות, נקמה. אבל הוא הדין גם לגבי מוטריות-מידע למישטרה, ההופכים לעדי-המדינה. בתי-המשפט מקבלים את עדותם, למען האינטרס הציבורי. העיתונות מקבלת מידע כזה למען אינטרס דומה. זכות הציבור לדעת.

הגנת העיתונות על מקורות-המידע היא נורמה מקובלת בכל המישטרים הרמוקרטיים. היא חיונית לתיפקודה של עיתונות חופשית. אני מציע לך בראמזין להרהר בכך שוב.

דן בראמזין

בשבוע שעבר סיפרתי לך במדור זה על הקורא היקר לי ביותר ברגע זה: אמיר אברמסון, חסיד העולם הזה מגיל 12, שהוא הפצוע הקשה ביותר בפגיעה האוטובוס בדרך לירושלים.

השבוע עשה אמיר מאמץ גדול, והכתוב לאמו מאמר בשביל העולם הזה. הוא מתפרי סם במלואו כעמוד 14.

זהו מיסמך אנושי ופוליטי — הן בשל תוכנו, הן בשל זהות הכותב ומצבו. כינתיים ניקשו כל בני-מישפחתו, וביניהם אשתו מאני, להביע התפעלות בל-גבול ותודה עמוקה לצוות הרופאים, האחיות ושאר המטפלים באמיר, הן במחלקה האורטופדית והן במחלקת ניתוח-כירורגית בבית-החולים על-שם שיבא בתל-השומר. גם אני עצמי התר-שמתי עמוקות מיחס זה לאמיר, הסובל מכוויות ומשברים בכל חלקי גופו.

נרמה לי שביית-חולים זה מצטיין במיוחד ביחס-אנוש. אם כן, הרי זה מאשר את הדיעה כי יש ערך למנהיגות בכל התחומים. היכרתי את חיים שיבא ז"ל, מייסד בית-החולים, והוא הקרין סביבו חוכמה ואהבת-אדם. כל שהייה במחיצתו הייתה חוויה. אם הצליח להדביק בכך את צוות בית-החולים, עד כדי כך שיחס הזה נשמר גם זמן רב אחרי מותו, הרי זאת האגדרטה היפה ביותר לזיכרו שאפשר להע-לותה על הדעת.

זהו טיבה של מנהיגות-אמת.

מסכת

השטויות

כל עורך-עיתון מכיר את החוויה הזאת, ניגש אליו קורא ואומר: "כתבתם על עניין הנוגע לי, והכתבה שלכם מלאה אי-ריוקים וסילופים. אם זה קורה בעניין שאני מכיר אותו היטב — מניין לי שלא כן הרבר לגבי כל שאר הנושאים, שאינני מתמצא בהם?"

כך בדיוק הרגשתי בימים האחרונים. כמה עיתונים מכובדים מאוד פירסמו על העולם הזה "ידיעות" שהיו תערובת של סילופים, המצאות מצוצות מן האצבע וסתם שטויות. לא היה לי שום חשק להתייחס לאשמה

בעיקבות פירסומים שונים בעיתונות מודיעה מערכת העולם הזה: הגברת דפנה ברק התפטרה מעבודתה ב.העולם הזה בתוקף מידי.